

792.

Hymn śpiewany 3 Maja 1792 ... od Narodu Żyłowskiego
Warsz. P. Dufour.

XVIII.3.148

שִׁירָה חֲדָשָׁה

שבחו היהודים למלך גדול חכמה ובינה
חסיד וטוב לכל ברוב חמלה וחנינה
מושל חכמים וחכם מושלי, חבונה

סְטָאניסְלָאִים אוֹיְנוֹסְמוֹס

מלך אהב משרים נגיד עמים ושרים בסדינת
פלאני ואגפי ונשיא ליטא ופארי

ה' ידים מעלתו והודו ועל ממלכתו יאריך ימיו וכבודו
אמן

כן יענה ה' בחסדו: **אמן!**

נעשה

בפקודת גבירי נבחרו ישראל עם סגולה
בעיר מלוכה ווארשי הגדולה עבדו אחיהם
בני הגולה לשור בקול המולה לתפארת
יום יא המעולה לידח ויו המסוגלה יום
גמו"ל לחדש מאי לשררו בתהלה הוא
יום חדשו עמרת ממלכה המהוללה
תנון לו ולדורותיו נצח סלה:

נרפס בקרית מלך רב ווארשי נודע בשערים
בשנת מלך מושל בשרים: לפ"ק

H Y M N

PRZY OBCHODZIE UROCZYSTOSCI

DNIA 3. MAJA 1792. ROKU.

NA PAMIĄTKĘ NOWEY RZĄDOWEY USTA-
WY NA SETMIE ROKU 1791.

OD

NAYIASN: RZEPLTEY STANOW UCHWALONEY.

Spiwany w Warszawie i w innych Rzeczypospolitey Miastach, od wszystkich Narodu Zydowskiego Zgromadzeni, na okazanie ich czulości powszechną radość dzielący.

OFIAROWANY

OD

Deputowanych Zgromadzenia Zydowskiego Warszaw.

W WARSZAWIE

w Drukarni PIOTRA DUFOUR Konsyliarza Nadwornego
f. K. Mci i Dyrektora Drukarni Korpusu Kadetow.

XVIII. 3. 148

Dank-Lied

Am Tage der Feyer

der

von dem Allerdurchlauchtigsten Konige

Stanislaus August

und der Erlauchten Republik entworfenen Neuen
Constitution für das Königreich Polen,

am dritten May. 1792.

*Gesungen in Warschau und in allen übrigen Städten des
Königreichs von sämtlichen Judenschaften, zur Bezeigung
ihrer Theilnehmenden Freude und Treue.*

Gewidmet

von denen Deputirten der Jüdischen Gemeinde zu

Warschau.

Bedruckt bey P. Dufour, Königlichem Hofrath.

H Y M N E

POUR L'ANNIVERSAIRE

DE LA

NOUVELLE CONSTITUTION

DE'CRETE'E PAR SA MAJESTE' LE ROI

STANISLAS AUGUSTE

ET

LA SERENISSIME REPUBLIQUE.

*Chantée à Varsovie le 3 Mai 1792 & dans toutes
les autres Villes du Royaume, par les Com-
munautes des Juifs, qui tous prenant part à la
joie, jurent fidelité.*

PRESENTE'E PAR LES DEPUTE'S DES COMMUNES DES JUIFS

A VARSOVIE.

De l'Imprimerie de P. DUFOUR, Conf. Aul: de Sa Majesté

עצב יאזינון כל לב שמח
 ישע תפורה ארץ שלום פורח
 אין עוד עוד ברוך על צו ארי יושביה
 פי אלודים דבר מיד נסכתו
 ולחאיר על ארץ נרעו ערבתי
 פדו סטאניסלאו אויגוסט יאיר עיניה

אין Zniknął smutek ponury, a radość panuje;
 Zbawiony Narod siodkiewy używa swobody;
 Szczęśliwych żadne iazmo nie tłoczy Polaków.
 Tak rzekł Bóg dobrotliwy: „ wybrałem Wam Króla,
 „ Wlałem Mu dzielną mądrość: w świetle STANISŁAWA,
 „ Znajdziesz Narodzie Izcześnie i zbawienie swoje.

מך: חכם: סטניסלאו אויגוסט אשדו
 גבד לוב ארצה נאורה נודברה
 טוב פטר על הרב בממטר שמים
 לקבכות הסגורות פיה מפתח
 יפתח פתחם יאיר באור וורח
 פי אמר אם תתן תאיר עינים

Sława Tobie o Królu! sława dobry Panie;
 Ułk Twych siodka wymowa porywa umysły.
 Jak luba Niebios rosa na spragnioną ziemię,
 Tak przekonanie z prawdą z Twych warg w dusze płynię:
 Byleś przemowił, wszyscy twego będą zdania.
 Znać po cudach, co czynisz, że masz dar ięzyka.

על בן אתה בין רונים איש תפארת
 חסדך עם עמה הוא לך עמרת
 לא כעמרת זרב עו ישמילנה
 דעד תשב עד ראשה פועל צדק
 דהפך לנו מדבר ומשובת חדק
 יד ור לא תנע פה יא יחלונת
 אף

Przeto Sława słousta w Świątyni pamięci,
 Wyrzyła wiekopomne Imię STANISŁAWA,
 Króla, którego cnoty uwieńcza Korona,
 Lecz chlubniejsza niż złota; tey siła nie wydrze,
 Tak ludziorubny Królu! wieczny Twych cnot wieniec,
 Szczęściem ludu nabyty Twe ozdobi Skronie.

Schweremuth und Trübsinn entfliehen: Freude herrschet;
 Heil entspriesset dem Lande: Freude blühet.
 Kein Joch drukt länger, glückliche Bürger nieder.
 „ Einen Fürsten — so sprach Gott, setze ich ein
 „ Zu dieses Reiches Glück. Dein Licht
 „ O STANISŁAW! leucht' und überstrahle es. „

Heil weiser Fürst! Heil Stanislaus Dir!
 Mit Löwenmuth verbindst Wasgeordnetheit Du,
 Wie auf dürre Heid' der Thau, wie sanfter Regen,
 Strömt die Rede Dir. Herzen schließen sich auf.
 Du sprichst: und auf jedes Antlitz glänzet Freude.
 Und des Geistes inneres Aug' blift heller umher.

Drum nennt der Ruf Dich: Mann des Ruhms.
 Krönet Dich mit der Tugend Diadem.
 Nicht wandelbar, wie goldne Kron, die Macht entreißen kann,
 Nein! ewig, ewig, ziert sie Deine Scheitel, Bürgerfreund!
 Diadem, durch Wohlfahrt des Landes erworben,
 Wird keiner je entreißen, ist unveretblich immerdar.

Plus de soucis, plus d'alarmes, tout respire la joie!
 La paix renaît & la terre abonde en félicité.
 Les habitants sont délivrés de leur joug de fer,
 Car Dieu dit: „ j'ai choisi un Roi:
 „ Pour sauver cet empire, je l'ai doué de lumière.
 „ Juste STANISLAS, entre tes mains j'ai déposé son salut! „

Heureux, sage Roi STANISLAS,
 Ta valeur est animée par un cœur de lion! tes paroles
 font pleines de charmes!
 Elles sont comme la rosée & la pluie du ciel à la sécheresse!
 Ta voix est la clef pour tout cœur ferré.
 Tes accens sont plus pénétrants qu'un trait de flâme.
 Car si tu commence à parler, tu nous décilles les yeux.

C'est pourquoi, parmi les Puissances on admire ta grandeur.
 Ton amour extrême pour cet immense peuple, est pour
 toi un diadème.
 Qui n'est point pareil à celui, que la force peut détruire.
 Mais inébranlable est celui qui couvre le front du juste.
 De celui qui change le désert en un jardin délicieux.
 Ce diadème, inaccessible à l'oppresser, ne pourra jamais
 être ravi.

אֵיךְ הַאֲמִירִים אָהָה! חֲשֵׁכוֹ עֵינָיו
עָרַב לָנוּ כִּי לְקָרְבָנוּ
אֵת זֹאת סִמְנֵי־סֵלָאוֹ אֵיגֹסֵמוֹ אֵתָה עֲשִׂיתָ
לְקָרְתֵּי־מִוִּכִים לְהֵם יִסְרֶתָ
כִּל הַבְּרִיל עוֹד בֵּין רַם לְרַם פִּקְדָתָ
אֶן דְּמַעְרָה מֵעַל כָּל פָּנִים מְחִיתָ

כִּי לֹא בְמַחִיר דָּם אָדָם שֵׁם עֲשִׂיתָ
לֹא עַל עֲרִים נְהַרְסוֹת פֶּסַח בְּנִיתָ
אֵךְ בְּנִיתִיבֹת חֲכֻמָּתְךָ כִּי וְגו'
אֵת חֲכֻמַּת הָעֲנוּגָה אֵת גֵּר אֱלוֹהִים
מֵעוֹלָה רִיִּיתָ לוֹ רַב מְצוֹר נְבוֹרָה
מִלִּין שִׁמְתָ בְּלִשׁוֹנוֹ מִשְׁסֹן רַפּוֹ

עִירֵי מִדְּחֻמוֹת פֹּה יִשְׁמְעוּ קוֹל נִבְלָה
שֵׁם קוֹל שְׂרֹדֵר הוֹפֵף כְּגִיל לְאֵבֶל
יִרְאוּם יִבְכּוּ עַל אֵבֶל אֲשֶׁר עַל כַּעַר
לֹא כֵן שִׁירֵי יוֹם זֶה שִׁירֵךָ יִבְיִלוּ
הַגְּבוּרֹת יִגִּדוּ כֹל לֵב יִגִּדוּ
כִּי כֹה נִפְקֵד אִישׁ לֹא חוֹס וְשְׂרֹדֵר נַעַל

כִּי יוֹשְׁבֵי הָעִיר שִׂמְחָה עַל פְּנִיהֶו
אִישׁ אֶפְרַיִם נִגְנָן יוֹצֵא אֶל שְׂרָהוּ
אֲבוֹת וּבָנִים לְמַחֲלוֹת יִצְחָק
יִשְׂמַח כֹּל רוּחָה אֵת חֲדוֹת הָאָרֶץ
אֵין בְּכִיָּה וְצוּחָה אֵין שׂוֹד וּפְרִץ
גַּם אִישׁ אֶל רַעְיוֹ בְּשִׁיר יִקְרָאוּ

Skrufzyłeś razem iarzmo hańbiące człowieka,
W wieczor ięczał w niewoli, rano był w swobodzie.
Twoie to wielkie Dzieło, Mądry STANISŁAWIE!
Zafadziłeś ustawę, którą świat uwielbia,
Na zacności człowieka, nie na ślepym losie.
Już więcej można-władny słabego nie zgnębi.

Nie krwią ludzką zboczony tey nabyłeś sławy,
Ni na Miałt rozwalinach Tron Twoy umocniłeś;
Na opoce niezłamney rozumu i prawdy,
Na niezaprecznym wzniostes go prawie człowieka.
Przedwieczne Bostwa światło! tyś mu przyświecało,
Tchnąc w usta Jego słowa Niebieskiej mądrości.

Coż są zwycięstw okrzyki i ich huczne trąby?
Głuszą ie nieszczęśliwych ięki i szlochania;
Sierota płacze oyca, czuła żona męża;
Nie tey natury pieśni dziś Narod Ci spiewa.
Czyn głosi, ktory zrzadził szczęśliwość ogólną,
Bez ucilku żadnego, więc każdy się cieszy.

Mieszczanin się z radości dla swobod rozpływa;
Wieśniak w sfodkiej nadziei pieśń nuci i płąsa;
Syn z oycem, cora z matką wspólną radość dzielą,
I przychodniow powszechnie rozrzewnia wesele.
Bo go nieład niezmieszca, ani gwałt nie struie;
Więc wszyscy zgodne czynią radości okrzyki.

Nun klagt das Volk nicht mehr mit trübem Blit;
Trauerten sie Abends, des Morgens schallet Freuden-Ruf.
(Dein, Dein, Stanislaus! ist das große Werk!)
Seit an jenem Morgen, Besetze Du entwarfst,
Auf Menschen Würd' und Gleichheit fest gegründet,
Entströmt keinem Aug' die bittere Zähre mehr.

Nicht um Menschenbluth hast Du den Ruhm errungen,
Nicht auf Städte Trümmer, erhebet sich dein Thron,
Auf weiser Besetze Grund erhebt er sich.
Holde Weisheit! Du Gottes Licht!
Warst Stütze Ihm, standst Ihm mächtig bey
Daß Reden sanft wie Del dem holden Mund entfließen.

Was ist Siegs-Gefang! seiner Tromete Freudenton
Uebertönt der Unglücklichen Klageschrey.
Laut weint der Waise dem Vater, die Gattin dem Gemahl.
Nicht also, Freuden Lieder, die heute Dir erschallen.
Thaten des Muths verkunden sie, die jedes Herz erfreuen,
Wo kein Zeuge fehlt, durch keines Eigenthum erkauf.

Von Freude glühend, gehet der Städter einher;
Singend betritt der Landmann die Flur;
Vater und Kinder wallen in fröhlichem Getümmel.
Fremdlingen erfreut die Wonne des Landes
Kein Miston stört, kein Unglück schwächt sie,
Tropfend stimmt alles ein, im Jubelgesang.

Ceux qui gémissent sous le joug odieux qui leur est imposé,
Passent la nuit en larmes amères, le jour naît & ils
treffaillent de joie.
A toi seul STANISLAS, est dû ce grand ouvrage.
Dès ce jour heureux où ton équité porta ces sages loix,
Tu as aussi anéanti cette inégalité de sang,
Et alors tu rendis aux yeux l'éclat qu'avoient terni
les larmes.

Ce n'est point par le sang humain que tu t'agrandis,
Ni en détruisant des villes que tu affermis ton trône,
Mais par des voies tracées par ta sagesse.
O, toi douce sagesse! toi, divine lumière!
Tu lui fers de remparts plus forts que les rochers
sourcilleux!
Les paroles que tu lui inspires sont plus douces que le miel.

Qu'importe d'entonner les chants consacrés aux héros
là, le son du tambour!
Là, l'injustice & le pillage changent ces doux accens
en voix plaintive.
L'orphelin désolé pleure son père, la femme désespérée
son époux!
Mais les faits que nous célébrons aujourd'hui, & qui te
sont portés en offrande,
Sont des faits plus éclatans que les grands exploits
dont retentit la renommée,
Versent l'espoir dans tous les cœurs: car l'œil ayide
cherche envain le meurtre, ou le pillage; on
n'en trouve nul vestige.

La véritable joie pétille dans le regard des habitans
des villes.
En pleine allégresse le cultivateur vole au paturage!
Et l'enfant en sautillant va chercher sa mère!
La joie est dans le cœur de tous ceux qui voient cette
heureuse contrée.
Les pleurs, les allarmes, le ravage & l'injustice ne
causent plus de trouble.
On s'aborde de toute part avec des cris de joie.

אֵיךְ פְּתָאוֹס מִמְּלֶכֶת פּוֹלִין מְצַלְחֵת וְ
אִם יוֹלֵד נֹוֹי כּוֹה פֶּעַם אַחַת
מִבְּלֵי חֶלֶה יִדְרָה פּוֹלִין בְּנֵיהָ!
יֹושְׁבֵי הָאֵיִם הִרְחֻקִים יִשְׁמְעוּ
יֹאמְרוּ מֵה וְאֵת? חֶדְשׁוֹת לֹא נֹודְעוּ
מִי הַמִּיֵּד מִמְּלֶכֶת הַרְפֵּךְ עֵינֶיהָ?

עִם חֻקֵּי לֵב לָהֶם יִבְעוּ
וּבְקוֹל הַרְדֵּר בְּבִנְיָ אֱלֹהִים יִדְעוּ
מֵאַתָּה יְיָ וְאֵת מְצוֹר עֲשֵׂנוּ
אִן אָמַר יְהוָה אִךְ וְיְהוָה אִךְ עַל מִים
עֲתָה אָמַר יְהוָה אִךְ אִישׁ לְעֵינָיִם
וְיְהוָה סְמִינִסְלָאוֹ אִוְיֹוֹסְטֵי וְיֵאֵר לָנוּ

כִּי־רַח לִי־יְהוָה פָּנָיו יֵאִירוּ
גַם כּוֹכְבֵי אוֹר מִסְכִּיבֵלוֹ יִבְתִּירוּ
בְּיָן מֶלֶךְ סְבִיב לֵךְ שְׂרִים פְּתוֹרֵךְ
מִכֹּחַכֶּסֶף מִפֶּה הַגִּיהָ לֵיךְ
וּמִפֶּה סֹאפֵי רֵב פְּעֵדִים אִישׁ חַיִל
שְׂרִים רַבִּים נִתְּנוּ יָד וְעוֹרוּךְ

יִתֵּן לֵךְ שְׂמֵחַת עוֹלָם עַל רֹאשְׁךָ
מִבְּרַכַת רַבּוֹת עִם תְּשֻׁבַע וּפְשָׁךְ
תִּרְבַּע יָמִים וּבִימֵיךָ רַבָּאָךְ
וּבְאַרְצוֹת הַחַיִּים תִּתְחַלֵּךְ נִצַּח
כִּי אֲחֵרִיתֶךָ כְּבוֹד עָרִי עַל מְצַח
שְׂמוֹר מִשְׁפָּרְתֶךָ אֲוָצוֹת בּוֹרָאָךְ

O! nader szczęsna Polsko, także to raptownie
Do celu pomysłności doszła odrodzona?
I bez boleści Synow wydała wolności?
Cud ten nayoddaleńsze zadziwia Narody.
Któż sprawcą, pytaią się, tak wielkiego dzieła?
Stanisław; który cnotą panuje Polakom.

Poważni Starce, ktorzy przodkują w Narodzie,
Wyrocznym w obecności ludu rzekną tonem:
Bóg, Oyciec wszystkich ludzi, uwieńczy to dzieło.
Rzekł, niech się stanie światło, a światło się stało,
Rzekł znowu, stań się światło, Stanisław się zjawił.
Co Narod oświeceniem od zguby wybawił.

Jako gwiazd niezliczonych iskrzące orszaki,
Otoczać zwykły Xiężyć, co w nocy przyświeca;
Tak Giebie Wielki Królu zbior mądrych otacza.
Cnotliwy Malachowski, wymowny Sapicha,
Światłe Ministry, ważną radą Senatory,
Składają świetne grono z wyborem Narodu.

Bog Ci na ziemi rozkosz nayśłodszą gotuje.
Oto Ci błogosławią milionowe usta.
Syt wieku poważnego, przy sile i zdrowiu,
Nieznacznie do schronienia zmierzasz Nieśmiertelnych
Z wieńcem, który Ci ludzkość włożyła na skronie;
Ta Cię Królu nadgroda, po Twym czeka zgonie.

„ Erreichst Du so schnell, glückliches Polen das Ziel?
„ So schnell ist Dein Menschenreiches Land wieder geboren?
„ Wie? und Schmerzlos kommen Söhne der Freyheit zur Welt?
Ferne Insel-Bewohner hören es und staunen:
„ Welche That! wech nie erhörtes Glück
„ Wer wandelte dieses Reich? Wer klärt' es auf?

Greife erstehen, belehrend treten Weise auf,
Rufen laut im heiligen Orakel Ton,
„ Gott vollführte die That! Er, aller Menschen Vater!
Einst sprach Er: Es werde Licht, und es ward Licht.
Licht werde! sprach Er wieder, Licht des Geistes!
Und Stanislaus ward: und Er leuchtet uns.

So wie der Gestirne schimmernd Heer
Den Mond umgeben, der die Nacht erhellt;
So großer König! umringen Dich, der Fürsten edles Heer.
Hier leuchtet, Malachowski, dein Edler Geist hervor.
Sapicha Helben-Seele zerstreut dort die Nebel
Dreht mit weiser Männer hellstrahlend Ufer.

Siehe! hienieder verleiht Gott große Freude Dir!
Die Seele satt von Segen, durch Myriaden erstehet,
Satt auch an Jahren, und in ungeschwächter Kraft.
Einst aber erwartet Dich die Unsterblichkeit,
Der Lorbeer sanfter Menschlichkeit ums Haupt.
Das ist Dein Loos, so lobnt Dein Schöpfer Dich.

Avec quelle rapidité l'empire de Pologne est-il élevé?
Une telle Nation peut-elle être régénérée en un seul jour?
Sans douleur la Pologne mit au monde ses enfans!
Les peuples étrangers frappés de ses attraits,
Diront: quelle illusion! quel prodige inoui!
Qui a pu changer ce royaume? qui lui a donné cette
face nouvelle?

Les sages, les anciens du peuple, feront alors entendre
leur voix.
Telle que la voix formidable des Ministres du Ciel!
C'est l'ouvrage de Dieu! diront-ils, du Dieu qui nous créa!
Qui dit que la lumière soit, & la lumière fut.
Ce Dieu dit également, qu'une saine lumière dirige
votre cœur;
Et STANISLAS AUGUSTE fut & il nous éclaira.

Tel que la lune qui de son flambeau pénètre le voile
de la nuit,
Et ces globes radieux qui l'entourent,
Tel est le Roi & les Ministres qui l'entourent.
Là, on voit le vaillant Malachowski, dont l'éclat brille
dans la nuit!
Ici le magnanime Sapicha dont la valeur s'assura tant
d'exploits,
Et d'autres Colonnes de l'Etat qui l'ont soutenu.

Que Dieu répande sur ta tête une joie éternelle:
Que les vœux de mille milliers pénètrent ton ame,
Que tes forces se renouvellent! que tes années en se
multipliant te conservent toujours le même,
Que ton déclin soutienne encore tes lauriers!
Sans cesse tu marchera devant Dieu dans le royaume
des élus,
Et la récompense t'est réservée dans les trésors de ton
créateur.

מִלְכָּךְ צְדִיק גַּם נַחֲנוּ עֲבָדֶיךָ
 מִשְׁתַּחֲוִים הַיּוֹם אֶל הַדָּרַת הַדְּרוֹר
 כִּי יוֹם מִיַּחַת עִם לְבָנוּ שִׁמְחָה
 נָא הוֹן גַּם בֵּית יַעֲקֹב נָא הַקִּימֵנוּ
 מִנַּחֲרָה הַקְּטַנָּה וְאַחַת קַח מִיָּדֵינוּ
 כִּי אֵל בְּמִלּוֹא בַּף סִלַּת חֲטָאֵינוּ

כָּאֵב עַל בְּנִים עָרִינוּ חֲמַלְתָּ
 אֶךְ עַל חַסְדֶּיךָ לָנוּ פָּעַלְתָּ
 הַיָּשֵׁב בְּמִוֶּלֶךְ אֵין לֵאלֹהֵי דֵינוּ
 אֲהִיב חֲסֵד אֶתָּה וְמִדַּבְּרֹתַי
 כִּמְלֶאכֶת מַחֲץ רַבְכוּת עִם הַפֹּאֵת
 כִּפְּאָ גַּם מַחֲצֵנוּ הַיָּמָר עֵינֵינוּ

אֵם חוֹרַת מַלְפְּנֵים עַד עַפְרֵי שְׁחֵנוּ
 לֹא אָבֵנו לְדַעַת כִּי אָדָם נַחֲנוּ
 לָךְ עֵינֵינוּ כִּי שֹׁנְבֵה חֲכַמְתָּךְ
 אֵל יֵצֵר לְבָבְךָ אֵל הַכִּינֵה
 קַעֲשׂוֹת טוֹב לֹא נַעֲשֶׂה בְּנוּ מַלְפְּנֵיךָ
 קַחֲנוּ חֲסֵד כְּנָפֵי צְדָקָתָךְ

עִם יוֹשְׁבֵי הַמַּמְלָכָה שֵׁם חֲלָקֵנוּ
 אֲבֵי אֲחֵרֵי אֵל פִּלְנוּ יֵאֵל יִצְרָנוּ
 אֵל נִגְרַע מִפֶּה יוֹשְׁבֵי אֶרֶץךָ
 נֶאֱמָנִים אֲנַחְנוּ לִירוֹא הוֹדָךְ
 עַל כֵּן תִּשְׁמֹר גַּם לָנוּ אֵת חַסְדֶּךָ
 מִלֶּךְ תִּרְצֵנוּ וְאַלְהֵים דִּצְדָּךְ

I my, iak Twemu Berłu sfodkiemu poddani,
 Przeniknieni radością szczęśliwego ludu,
 Pokornie się do Twego przybliżamy Tronu;
 Rzuć okiem litościwym na plemię Jakuba,
 Tak długo uciśnione; przyimiy Panie luby!
 Tę piosnkę na wzor Boštwa, co niewzgardza śluby.

Panie! coś nam Oycowską dał uczuć opiekę,
 I Twoią nas powagą zaścianał w ucisku,
 Poznaiesz swą mądrością naszą smutną dolę;
 Słodzieć los nieszczęśliwych, jest Twoim żywiołem:
 Jako Anioł powszechne uleczyłeś Rany,
 Ulecz i Nasze, Zbawco! podnieś Rod zdeptany.

Byliśmy w ciemnych wiekach, iak proch pod nogami;
 Niesfety! zapomnieli ludzie, żeśmy ludzie.
 Ty człeka cenić umiesz, w Tobie ufność kładziem.
 Bog, co Cię światłem natchnął i poświęcił Krolem,
 Byś nieodzowne iego wykonał wyroki,
 Wspierze wszemmocną reka Twe ludzkości braki

Niech cząstkę w tym obzernym posiadamy Państwie.
 (Wszakże Pan świata naszym jest powszechnym Oycem)
 Niech, iak inne mieszkańce, los w nim iaki mamy;
 A Oyczyźnie i Tobie wierność przyśięgamy;
 Dzwigniy nas Twoią Łaską, Królu dobrotliwy!
 Bądź nam miłościw, iak Ci Bog jest litościwy.

Auch wir, gerechter Fürst! Deinem Zepter unterthan,
 Nähern uns voll Ehrfurcht Deinem Thron;
 Boll gerührter Freude an Deines Volkes Glük
 Blik gnädig auf Jacobs lang unterdrückten Stamm.
 Gnädig wie Gott, der reines Opfer nie verschmäht
 Nimm Wohlgefallig unser Lied mit reinem Herzen, an.

O der Du väterlich uns stets beschützt,
 Uns mit großer Huld und Gnade stets bewächzt,
 O Du kennst auch unser Unvermögen.
 Aber Menschheit und Wohlthun sind Dir theuer
 Engel gleich, heltest Du die allgemeine Wunde
 Heil' auch die Unrige. Richt' uns wieder auf.

Eraten uns finstre Jahrhunderte in deu Staub,
 Könnten Menschen je vergeßen, daß wir Menschen sind, —
 — Zu Dir erheben wir nun Hoffnungsvoll das Aug'. —
 Gott, der Dich edler Fürst gebildet, Dich gewoigt
 Zu vollführen nie erhörte Thaten
 Du schüz' uns mit der Menschenliebe Sittig.

laß dieses große Kelch auch unser Antheil seyn.
 (Gott unser aller Vater, ist unser Antheil!)
 Unter andern Bürgern sey auch uns das Loos beschiedett
 Freu dem Vaterlande, Freu Deiner Majestät.
 Entzieh uns, Gürtiger! Deine Gnade nicht.
 Sey uns gnädig, wie Gott Dir gnädig ist.

Roi juste, nous sommes également tes sujets!
 Nous nous prosternons aujourd'hui aux pieds de ton Trône,
 Au milieu de la joie publique nos cœurs sont aussi
 attendris!
 Sois propice aux ames abatues! sois notre soutien!
 Et reçois de nos mains ce foible hommage.
 Une poignée de farine offerte avec soin au Seigneur,
 nous le rend favorable.

Tu as eu pitié de nous, ainsi qu'un père de fes enfans;
 Pour ces bienfaits que tu as répandus sur nous,
 Que pouvons nous te rendre? nous sommes trop foibles.
 Par pur amour, par ta bienfaisance tu as ouvert tant
 de sources de bien;
 Tu viens de guérir les playes de tant de millions d'ames;
 Guéris aussi les nôtres! rends l'espérance à notre cœur

Dans les siècles passés, nous fûmes courbés jusqu'à ter
 Ils voulurent ignorer que nous aussi sommes des Homme
 Mais ta sagesse domina sur tout ces préjugés!
 Et si Dieu a formé ton cœur, & s'il t'a mis sur la te
 Pour y répandre des avantages qui n'ont jamais existé
 avant toi,
 Mets nous aussi à l'ombre de tes vertus.

Fais nous partager avec tous tes sujets les douceurs de
 ton règne;
 n même Dieu est notre père & nous a tous créés;
 Pourquoi serions nous moins bien traités que les autres?
 Nous, aussi, sommes fideles? nous vénérons ta Ma-
 jesté!
 Daignes nous faire éprouver ta faveur;
 Et par un échange touchant de bénédictions,
 Tu nous feras du bien, le Ciel sera ta récompense.

XVIII. 3. 148